

Ἄλλοίμονο!... Θὲ νὰ ῥθῃ μὴ στιγμῇ
 Τὸν πόνο μου στὰ στήθη σου νὰ νοιώσῃς...
 Ἐπρόδωσες; ;... Καὶ σὺ θὰ προδοθῆς
 Ἐπίκρανες; ;... Πικρὰ θὰ μετανιώσῃς!!...

Κι' ὅταν ἴδῃς μὲ ψεύτικα φιλιὰ
 Πῶς ἄλλαξες τὰ δόθεσμα φιλιὰ σου,
 Λικιῆ θὰ βγῆ στὰ στήθη σου φωτιά,
 Νὰ κάψῃ τὴν προδότρα τὴν καρδιά σου!...

(Μάιος 1900)

Δ Ι Ν Ε ! . . .

ΔΙΝΕ ἀπ' τὴν ὄμορφη ψυχὴ σου
 Σὲ ῥεῖνους ὅπου μίσος σοῦχον δώσει
 Δίνε ἀπ' τὴ γλυκειὰ σου καλωσίγη,
 Σ' ἐκείνους ποῦ βαθεῖα σ' ἔχον πληγώσει.

Δίνε ζοή, χαρὰ καὶ νεότη,
 Δροσιὰ ἀπὸ τὴν ἄπλαστη ὄμορφιά σου,
 Μὲ φτάνει, ἂν καμμιὰ φορὰ γιὰ μένα,
 Κρυφὸ ἀκοῦς παλμὸ μέσ' στὴν καρδιά σου!

(Ἰούνιος 1900)

ΜΑΡΙΚΑ ΠΙΠΙΖΑ

